

Verwerking voor Connectgroepen

Spreker: Marcel van Noort

Datum: 25 mei 2025

Preekserie: Geest van God

Titel Preek: Stem van de Geest - (Buiten)gewoon

Bijbelgedeeltes: Ex. 3:1-7, Joh. 10:3-5

Samenvatting

God verschijnt in het “ordinary” om iets “extraordinary” te doen in het leven van Mozes. Mozes, opgegroeid als Prins in Egypte, ondertussen al 40 jaar voor zijn schoonvader de schapen en geiten aan het weiden. Hij was gevlucht voor zijn schaamte en bang voor zijn leven omdat hij een slaaf had vermoord. Hij was arm, was een herder geworden. Hij was niet meer de rijke prins zoals hij in Egypte was, geen status meer. Zoekend naar een doel, zoekend naar zijn identiteit. God verschijnt in vuur een brandende struik bij de berg Horeb.

Mozes was opgegroeid in Egypte en in de Egyptische mythologie had vuur een betekenis. Het had een zuiverde en vernietigende betekenis. Alles wat geofferd werd aan de goden werd volledig verbrand, volledig vernietigd. In combinatie met de temperatuur van de omgeving Horeb (betekend verschroeïend in het Hebreeuws), was het beeld van een brandende struik voor Mozes “gewoon”. Een brandende doornstruik was op zich niet een vreemd beeld, *maar wat het bijzonder maakte is dat het niet opbranden. Zoals hij altijd geleerd had in Egypte. Alles moest verbrand worden*

Wat Mozes hier beschrijft is de schoonheid en de genade van God. Onze God is anders. Onze God kan iets laten branden, maar niet laten vergaan. Onze God kan Zijn aanwezigheid laten zijn, maar Hij vernietigt ons niet. Onze God is niet zoals de goden in Egypte die alles moeten vernietigen om gezuiverd te worden, nee wij hoeven niet volledig vernietigd te worden om door God gereinigd worden.

Mozes ziet het wonderlijke verschijnsel en hij besluit om het van dichtbij te gaan bekijken. In het Hebreeuws wordt gesuggereerd dat hij zijn koers veranderde. God roept Mozes nadat Mozes zelf een stap heeft gezet. God ziet dat Mozes van zijn route afwijkt om te ontdekken wat hij ziet. Mozes zegt dit tot God: “Hier ben ik” (In Hebreeuwse betekent dit: “Ik ben in complete overgave, Ik ben bereid, ik ben beschikbaar)

De brandende struik had een waanzinnige aantrekkingskracht op Mozes. De brandende struik was belangrijk, maar er schuilt geen kracht in de struik zelf. Wat wél krachtig was, was de aanwezigheid van God die uit de brandende struik kwam. De stem van God die identiteit en bestemming bracht. Er is geen transformatie door de brandende struik, net de kerk ons niet kan veranderen, muziek ons niet kan veranderen. Wat je wél kan veranderen, is de aanwezigheid van Jezus Christus en de stem van de Heilige Geest in je leven.

Jezus spreekt in Joh. 10:3-5 over het herkennen en vertrouwd zijn met Zijn stem en zijn persoonlijkheid. Schapen kennen hun herder en vertrouwen hem. Herkenning komt en groeit alleen doordat je iemands stem vaker gehoord en/of gezien hebt. We kunnen groeien in onze relatie met God en Zijn Stem leren verstaan. Dat God spreekt zien we door de hele Bijbel heen en diezelfde manieren, (via een ezel, door wonderen, door de natuur, engelen dromen, visioenen, hoorbare stem, gedachtes, herinneringen, ect) wil God nog steeds gebruiken.

Het luisteren naar Gods stem leidt naar gehoorzaamheid van Hem. God zal nooit iets tegen je zeggen wat tegen de Bijbel ingaat, wat tegen Hem zelf in gaat of tegen de principes van Gods Koninkrijk ingaan.

Wanneer we luisteren kun je 3 stemmen horen.

1. Je eigen gedachten. Vol met ideeën, wensen, wat je wilt of niet wilt.
2. Een negatieve stem. “God wil helemaal niet tot mij spreken, je bent niets waard, dit is niet van God.” De boze probeert ons hiermee te beïnvloeden, want hij wil niet dat ons relatie met God de Vader versterkt.
3. En natuurlijk de stem van God zelf.

Wat we kunnen doen is letterlijk uitspreken dat we onze eigen gedacht op ‘Hold’ willen zetten, en dat we niet toestaan dat de boze ons beïnvloedt. Je geeft hiermee de ruimte aan de Heilige Geest om tot je te spreken. Spreekt dat gewoon uit en vertrouw dat God tot je spreekt in wat je hoort en ziet.

Verwerkingsvragen:

1. De brandende struik is een uitnodiging om te reageren op God. Een extraordinary manier om aan Mozes te vragen of hij bereid was om zijn weg te veranderen, zijn koers te veranderen. Staan wij toe om onderbroken te worden door God om naar Hem te luisteren of waar merk je terughoudendheid en waardoor komt dat?
2. Wat maakt dat je wel/niet een vraag aan God stelt?
3. Welke concrete (kleine of grote) vragen zou je aan God willen stellen?